

pisov nego tistih, koje on narekuje in to je „Slovenski Gospodar“, posebno pa še prisiljeni „Naš Dom“. Kdor bo tistega bral, pridobil si bo na Ogrizcekov uk blagor, modrost, srečo in žegen in večno življenje, po svetniških časnikih pa pride v pogubo, menda že v pekel, ker o tem ve on veliko povedati... Ogrizek, nehaj, drugače bo joj! Farani.

Dobrna. Dragi Stajerc! Poročamo ti neki slučaj, kateri se našim klerikalcem pravcati čudež zdi. V predzadni številki poročali smo, da ni dal kaplan Schreiner blagoslova dvema moškima in zdaj se pa klerikalcem zdi, da so moški se v ženske spremenili, kar pa seveda se ne more zgoditi. Naj že bo kakorkoli, res pa je, trikrat res, da kaplan ni dal blagoslova tudi dvema ženskoma, ki so klečali pred Strasserjevo prodajalno. In res je tudi, da ne da kaplan, blagoslova niti moškim niti ženskam, ki so na prednega mišljenja. Tako je tudi na Veliko soboto bilo, ko je šel kaplan na Gorico na spoved in dokler ni videlo to suho kaplanče, da smo tudi tukaj na tem lepem kraju na Gorici naprednjaki in dokler smo trobili v njegov prvaško-farški rog, da do tedaj nam je dal vsem blagoslov; naj smo bili blizu ali daleč, videl nas je. Ali kako je bilo pa zdaj. On zna, da tudi tebe, dragi Stajerc radi beremo, zato pa ne pogleda nikogar ako kje kdo kleči. Tako je bilo tudi zdaj. Samec je peljal kaplana na svoj dom, in je šel ž njim pod nekim gričkom; na gričku kakih 50 korakov višje klečalo nas je deset ljudi pet moških in pet žensk, pogledal nas je, ali kakor bi ga veter zasunkil, obrnil se je in šel dalje, ne da bi nas bil blagoslovil. Zadnjič je enkrat g. župnik v pridigi omenil, da to ni mogoče da bi človek kar okoli zijal in gledal, kje kdo kleči, pa bi se spotaknil in padel. Mi pa svetujemo gospodoma, naj le drugje bolj pod noge gledata da se kje kam drugam ne zagledata in padeta, to je pač bolj nevarno. Tedaj pa kadar grejo na spoved in ne-sejo Najsvetejše, pač lahko bolj gledajo okoli, kajti zdaj ni snega, še manj pa ledu da bi bilo nevarno in torej ni tisti vzrok da bi nas ne bil videl. Ali je Kristus samo za klerikalce trpel in umrl, ali tudi za nas??? To pa lahko pred sodnijo dokažemo, da kaplan ne da blagoslova „Stajercem“ pristašem. Ne tožite nas, mi vam bomo že dokazali, ako nas niste videli. Toliko za danes. Eden naročnik,

Rošpoh pri Kamnici-Maribor. Naš župnik Wolf je kakor po navadi tudi velikonočna jedila žegal. Mi vbogi viničarji, ki družega nimamo kakor celo leto delo, glad in post, smo se tudi udeležili. Potem seveda treba plačati! Poprej smo plačali 3—4 krajcarje za eno korbo, zdaj pa je fajmošter za svoje težko delo sam zahteval od vsake korbe 20 vin. Čudno! Od nas revnih viničarjev in tudi posestnikov, ki nimamo nič in nič, se zahteva toliko! V Veliki noči smo se predzrnili, enkrat kaj boljšega vžiti, enkrat na leto meso za našo deco, kakor ga ima far vsak dan. Pač res: vsmiljenje se nam pridiguje, ali farji ga najmanj imajo. Za druge stvari se brigajo, za cerkvene pa ne. In ni čuda, da so i naše cerkve vedno bolj prazne. V mojnjih mladih letih je bilo to vse drugače! Tedaj smo imeli duhovnike, ki niso le lepo pridigovali, temveč tudi krščansko živeli. Pri cerkvi so iz molitvenikov molili, zdaj pa čitajo raje klerikalne cajtunge. Zdaj jim je politika prva stvar! Ali ne delajo grozno z nami? Farji imajo mastne dohodke, zdaj se jim je še plača za več milijonov zvisala, od nas pa zahtevajo še vedno več. 10 kr. od vsakega posameznika za „delo“ zahtevati, ki traja par minut, to je preveč. Mi viničarji moramo od ranega jutra do poznega večera delati za 16 kr!!! Vi pa za te krajcarje niti „dominus vobiscum“ ne izrečite! Kdaj boče boljše? Viničar.

Iz Kapele pri Brežicah. Sprejeli smo sledeče: V smislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani župni urad, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaš depis „Iz Kapele pri Brežicah“ v št. 15 z dne 14./4. 1907: 1. Ni res, da bi bil župnik Preskar ljudem žalostne velikonočne praznike preskrbel, res je, da je storil vse kar zahteva cerkvena slovesnost. 2. Ni res, da je župnik ljudi za pisanke opsoval, res pa je, da ni nikogar opsoval, temveč oznanjeval božjo besedo. 3. Ni res da bi bil koga

imel za brezverca, ker čita slabe časnike n. pr. Štajerca, res pa je, da ni „Štajerca“ nikdar imenoval na prižnici. 4. Ni res da bi bil župnik rohnel, da človeku, ki bere Štajerca“ spoved in sv. maša nič ne pomagata, res pa je, da nikdar ni rohnel in tudi ni ničesar takega pravil. 5. Ni res, da je župniku Preskarju le tisti dober kristijan, ki se navdušuje za dr. Benkoviča, res pa je, da je njemu le tisti dober kristijan, ki spolnjuje božje in cerkvene zapovedi. Župni urad v Kapelih, dne 22. aprila 1907. — Karol Preskar župnik.

St. Vid nad Valdekom. Preteklo nedeljo smo imeli shod v St. Ilju pod Turjakom. Prišel je farški kandidat profesor Robič. Udeležili smo se shoda tudi mi iz St. Vida. Nekateri podrepniki kakor Turbakum se že bahajo, da mora farška stranka zmagati. No, črnubi, le počakajte! Eden cerkvenih ključarjev ima svojo hčerko v službi pri Fricu Repolusku in vidiš tega strašnega klerikalca vedno v farovžu; tam dobiva pač kak „trunk“. No, ako misli Repolusk, da bo dobil ljudstvo na svoje limanice, potem se boče pač okeki kakor pri občinskih volitvah. V naši občini ne dobijo klerikalci čez 10 glasov. Prignal boče Fric par podrepnikov, ali gledali bodo pod noge, ker jih je sram. Pijani kljukec naj torej le vpije da bodo zmagali črnubi; saj ima i on le eno dušo in le en glas. Zdaj ne boče šlo, da bi za Frica glasove fehtarili, kakor takrat, ko si trkal vsem prav dobro znanih vzrokov pozno v noč, skovikale so okrog svetišča sove, frfotali so ne-topirje in dremalo se je že gostom. Sicer pa ne smatra kandidature tovarnarja Murse nihče za resno in bodemo glasovali na dan odločitve kakor skala vsi za našega z nami čutečega, spoštovanega in povsod čislana gospoda Franceta Senekowitscha v Leitersbergu.

Od Velike nedelje. Ker sem že star možak, sem prestal marsikatero skušnjo. Blagovoli dragi „Stajerc“ sprejeti sledeče vrstice. Pred par leti sem bil grozno zaljubljen v časnik „Slov. Gospodar“. Misli sem da je sveto vse, kar duhoven priporoča. Sprevidel sem, hvala Bogu, da je smrdljivo in v nesrečo kmetu taki časnik katerega vsiljuje kak črnosuknež. Dragi „Stajerc“, čez tebe sem si res brušil jezik, ter te hotel uničiti in to po načelu duhovščine, ker sem bil njih zvesti kompagnist. Sprevidel sem pa poznej, da ljubiš v resnici kmeta in sovražiš vse hudo ter sem postal tvoj prijatelj in ostanem, dokler naj ljubi Bog živi. Tukaj pri Vel. nedelji v občini Trgovišče imamo tudi takega ptička, kateri te dragi „Stajero“ krščuje za „giftno kroto“, ter zija na široko. Kakor bi ga krmil Mariborski „Fihpos“ z loparom, ker „Fihpos“ kaj rad prebira, ter pravi ljudem kako lepo „podučuje“. Ljubi Franc! Kandrlič! kaj takega pravi kaplanu Ozvatiču, ker vidva sta enako staro, enako pre mlada, enako trobentata, enaka tovariša, ne agitatorja za Hofrata Ploja katerega nam Slov. Gospodar“ vsiljuje za državnega poslanca. O Bog, usmili se nas, ubogih kmetov. Kaj bi rekli naši potomci, ako bi mi volili hofrata Ploja kaj bi smislili mi, kako bi nas zastopal v državnem zboru zanaprej, ker nam ni dosedaj kot poslanec nič pomagal. Takega, ki se loči od svoje žene, ki ima maslo na glavi bi naj mi za državnega poslanca volili?! Ne, in trikrat ne, na večne čase ne, ne bomo ga nikdar volili! Kaj misliš „Slov. Gospodar“ in ti duhovščina ki vsiljuješ Ploja, da smo mi kmeti kake opice. Vsak svetnik ima ksebi obrnjene roke, vsak fajmošter jih rivlje v žep nekteri bi še celo Kristusa iz Kriza v žep potisnil ako bi imel le količkaj pozlačene nohte. Vsak stan ima k sebi obrnjene, le ubogi kmet naj bi držal svoje žuljeve roke od sebe tako, kakor krt v zemlji. Ploj, kot in kako je zvami, akoravno smo velikokrat bili ponesrečeni in potrebni državne podpore, ko slepi pogleda. Ako pa je potreboval kaki fajmošter za svojo kuharico kteri desetak, mu je šel Ploj takoj na roko svojim pajdašom Korošcem. Ostani hofrat Ploj pri svojem poslovanju in Dr. Korošec ravno tako, mi pa mo si izvolili dne 14. maja moža iz svoje sredine, našega domačina, našega pravega prijatelja, katerega nam priporoča naš kmetški list „Stajerc“ in ta je g. Josef Ornig kateremu slobodno zaupamo bolj ko kakemu hofratu, doktorju, ali pa Farju. Star možak.

Sv. Jakob v Rožni dolini. Ljubi „Stajernih“ povedati ti moramo zopet, kaj počenja in kmet hujška naš župnik Ražun. 7. p. m. se je najraje pri nas prvi napredni shod. Lažnjivi „Mir“ loč sicer pisal, da so bili navzoči le nedorasli manek deniči; res pa so bili tam edino dorasli voličlet. Shod je imel velikanski uspeh in ta uspeh boče vzemiril Ražuna. Ni dosti, da je fajmošter zurnatično nedeljo raz prižnice shodu hujš vsičes, kdor je proti Kristusu, zahaja po takih shodih. Ali naslednjo nedeljo je Ražun zopet hujškal proti shodu in lagal, da se je govorniki na shodu o „prosti šoli“ in razrušenju zakonoro. To je laž na prižnici! Ko so šli ljudje domočno je dejal neki kmet: „Celi teden moram težko delati, v nedeljo pa se me opsuje raz prižnice uker sem šel na shod“. Drugi kmet pa je meleril: „V cerkvi naj bi bili dve prižnici, ena za boga besedo, drugo pa za politiko; seveda bi duhovniki prvo malo obiskovali“. In župnik je draždn nedeljo po shodu zopet politiko na prižnici upaternal. Psoval je „Stajerca“ in dejal: „Kdor čitana „Stajerca“, ta ima smrtni greh! To je pač man novejši „smrtni greh“. Nadalje je ta politikuje na duhoven vpil, da „Stajerc“ vse farovžje pometeti. Mora pač precej smeti v farovžih biti. Vpil jim tudi, da je Kristusov naslednik. Taki hujškal bome črni kuti se hoče postaviti na eno stopinjo sda Kristusom! To je pač bogokletstvo!! Po tej pridigi so hotele nekatere ženske „Stajerca“ opganstiti, da bi imele že enkrat mir pred tem župnikom. Pridiga je nosila tudi tukaj plodove, kapla takoj po božji službi so se sprli nekateri kmetjiki so bili doslej v najboljšem razmerju med seboj. Tako se hujška kmeta proti kmetu! Našokateri kmetje pa so obljubili, da ne obišče več Ražunovih pridig, dokler se boče raz prižnice politika uganjala. Seveda, o nesramnih svetpadih „Mirovih“ usivcev noče Ražun ničesar povedati! Celo radi telesnih napak napada brofarška kunjca poštene ljudi. Fejl! O „Mirovom“ ostrupu noče župnik ničesar vedeti, ako ravnarčitajo to barbasko kunjco tudi otroci. Seveda, saj je Ražun sodelavec pri tej barbaski kunjji. Otroci čitajo tudi sramotilne spise čez učitelja. To je infamnost! Vi, župnik, ali res niste dohtnekaterim kmetom blagoslova pri gotovi priliki? Zakaj niste lani in tudi preje ne čitali naše natepokojno cesarico? „Pozabili“ ste to! Seveda, ki ako mora človek laži po „Miru“ trositi, potemraz pozabi marsikaj. Kmalu potem so se vršile noRožu volitve. Seveda je prišel tudi patent-župnik Ražun s svojimi pevci tja, vkljub temu da menimel tam nič iskati. Tega ni pozabil. Hotel jarpaznovati zmago prvakov, ali ta zmaga se jajspremenila v peraz. Na take stvari ne pozabi naš župnik, na cesarico pa rad! Tudi je sklicel s Ražun shod dunajskega dohtarčka Pupovca in „narodni dom“ dne 28. p. m. Kako neki seljimore zavzemati naš župnik za tega tujega dohivertarja? Saj je Ražun vendar besni sovrag vsemnemškega. Pupovac pa je hotel svoj čas vendar od katoliške vere odstopiti. Seveda, tem črnim ljudem je dunajski advokat ljubše, nego korošarkmet Kirchmaier. Dohtar Pupo zna pač lepšogovoriti in ima lep „frisek“. Ali vi kmetje kakobodete pač raje kmeta izvolili! Bodite edini in dokažite 14. maja, da ste neodvisni kmetje in živio naprednjaki!

Novice.

Volilci! Zaupniki! Zapomnite si sledeče občivolitve važne točke: 1. Voli naj vsak doajl kajti od vsakega posameznega glasu je izid woplitiv odvisen. Kdor ostane na dan volitve doma, ta se sam sodi! — 2. Na dan volitve pridnam naprednjaki takoj zjutraj na volišče in zahtevovajte od volilnega komiserja (ali župana), da imenuje od naše stranke vsaj enega člantrizvolilne komisije. 3. Povejte volilcem, da je volitev t a j n a, da nima torej nikdo pravice, vima kati svoj nos v vaše volilne listke. — 4. Vsakdov kateremu se grozi ali dobiček obljublja zaradi volitev, naj to takoj orožniku naznani. — 5. Vse zaupnike vseh občin prosimo, naj nam takozp po skrutinju (po razglasu izida volitve) naznanijo potom brzjava (telegrama), kakšno je razkmerje glasov. — V zadnjem času kličemo kmetenkrat: Vsi na delo za naše kandidate!! Klerikalcem se tresejo tla pod nogami. Vse v

... kričanje: kmetje vkup, — ne izda ničesar. Kmetje prihajajo sicer vkup, kar trumoma prihajajo proti klerikalnim kandidatom. Velikanski vihar gre skozi kmetijske vrste, — delavci ne kmeta voliti. Dokaz temu je nesrečna figura financerja Povaleja, ki je moral bežati že vseh gnezdov in krajev Savinjske doline. Samotanje so mu pokazali odločno, kje je pustil naš ljubi. Tudi profesorju Robiču se ne pidi dobro in bežati je tudi moral. Kaplanu Korošcem se ježijo lasje, kajti kmetje stopajo odločno za svojim kandidatom Drogenigom. Hofrat Ploj pa se skriva po klerikalnih vaseh in se ne upa v večje kraje. ... Poka, grozno pokaj klerikalni tron. 14. maj pa mu bode dal sunek, — se razleti. ... V to pomagaj Bog!

Cilji „narodne“ stranke. Novopečena „Narodna“ stranka je izdala za volitve knjižico, v kateri se zavzema za klerikalnega liberalca Žurmana. V tej knjižici „zahteva“ ta dohtarska stranka tudi „zedinjeno Slovenijo“. To je navadno deželno izdajstvo! Ti dohtarji hočejo vesti kos Štajerske, kos Koroške, Kranjske, kos Primorske, hočejo vreči vse to v en pisker in pomešati z Bulgarsko, Hrvatsko, Srbijo. Ta polja naj bi bila potem „zedinjena Slovenija“, — celjaki dohtarji naj le grejo med hrvatske gogane ali srbske kraljomorice, — mi pa ostajamo Avstrijanci in Štajerci ter Korošci. Kdor ima le količjak srca za svojo domovino Štajersko ali Koroško, ta mora biti odločni nasprotnik teh „narodnih“ dohtarjev, ki hočejo razkositi našo domovino!

Švindl „narodne stranke“. Slabo, hudo slabo se mora goditi stranki, katere se ne upa živeti brez navadnega švindelnina. Takšna stranka, je nova „narodna“ ali „čista“ stranka, katero so si ustanovili nekateri celski dohtarčki v svojo zabavo. V navadnim švindelnem je pričela ta stranka nastopati. Dokazovza to trditev je dovolj. Le spominjamo se mestinjskega shoda, na katerem se je odigrala pred očmi nalaganega ljudstva velika komedija. Kajti ta shod je bil izdelan v dohtarskih glavnicah in se je ljudstvo naravnost karbalo, kar dokazuje že pismo „dr. K.“, katerega imamo v roki in smo ga v zadnji številki objavili. Glavni švindelnove „čiste“ dohtarske stranke pa tiči v tem, da hoče žeti, kjer smo mi sejali! Njeni pajdaši lažejo nesramno, da so kandidirali Zadravec, Mursa, Žurman itd. v obnem naši kandidati. To je švindel! Opozorjamo odločno svoje napredne somišljenike, naj se ne vsedejo na te „narodne“ limanice. Mi naprednjaki nimamo s celjskimi dohtarji ničesar opraviti in ne moremo podpirati kandidata, ki so jih postavili advokati ter učitelji. Somišljeniki, branite se teh novih zapečevitev!

Kdo je zatajil program? Nova „narodna“ stranka dela le še s političnim švindelnom. Zato je pričel tudi njen „Narodni list“ lagati, da se kar kadi. V zadnji številki piše „ta dohtarski list“, da smo mi zatajili kmetijski naš program. Zakaj neki? Ker sta med našimi kandidati župan Ornig in baron Moscon. Poglejmo si stvar natančno. Kakšni so „narodni kandidati“? Sultan Roš je „narodni“ kandidat. Mož je gostilničar, kamolomec, pek, župan itd., le kmet pa ni. Mursa, tovarnar Mursa je pač tudi malo kmet. Zadravec je v prvi vrsti mlinar in potem šele posestnik. Žurman je občinski pisar v raznih občinah in potem šele kmet. Kdo je torej zatajil svoj program? Ali je Roš „kmet“? To je nepet dokaz, da je „narodna“ stranka politično švindlerska! Mi pa imamo same kmete za kandidate. Senekovitsch je bil svoj čas sicer vodja zemljiške knjige in mu je cesar za pridnost podelil tudi zlati zaslužni križec. Ali danes je vrli posestnik. Barona Moscona podpiramo, ker je posestnik, pa čeprav ima naslov „baron“. Ta naslov je nekaj podedovnega in nima ničesar z njegovo zmožnostjo za poslanstvo opraviti. Naš Ornig je edin, ki je sicer veliki posestnik, ki pa ima poleg tega razne druge službe. Ali da razume Ornig kmetove želje in potrebe, to nam je dokazal kot okrajni načelnik in kot poslanec. Proti hofratu smo morali postaviti moža, ki velja nekaj! Mi ne nismo torej nikdar izneverili svoje mu programu! In zato je nesramno,

kar piše „dohtarski list“. Ali kakor klerikalci, tako se kopljejo tudi novo pečeni „narodovci“ svoj lastni grob z — lažmi. Fej čez tako ravnanje!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Adolf Sellinschegg †. Tažno vest naznanjamo svojim čitateljem. Umril je eden najboljših ptujskih meščanov, eden najplemenitejših mož naše domovine. Posestnika in trgovca Sellinscheggia ni več! Brezsumljena smrt nam ga je vzela v 53. letu njegove starosti. Pokojnik je bil pošteni značaj, mož na svojem mestu. Kmetje ptujske okolice so ga poznali dobro in ga spoštovali. Velike zasluge si je pridobil kot član okrajnega zastapa, občinskega sveta v Ptuj in sv. Trojici v Halozah, trgovske kamore itd. Mi naprednjaki pa žalujemo ob gomili zlasti zato, ker je bil pokojnik eden tistih mož, ki so z velikimi žrtvami in težkim delom ustanovili našo stanko in naš list. ... Bodi mu zemljica lahka, dragemu pokojniku! Naši spomini in naša ljubezen ga spremljajo in nepozabljen nam ostane. Počivaj mirno!

Iz Ragoznice se nam piše: Prvakom iz Ragoznice so se njih očij odprle glede Kekeca. Ali nam je ta kaj okradel? Ako je „grešnik“, smo to vsi in tisti prvaki, ki je brez greha, naj vrže prvi kamen nanj; potem ga bodedo kamenovali. Čuda je, da je bil ravno od prvakov v 1. razredu voljen v občinski odbor?! Se pač ne bodedo čudili, ako se zavzemajo prvaki tudi za nedolžnosti polnega hofrata Ploja. Kar se pa tiče župana Brumena, še veliko ljudi ne ve njegov značaj. Mož je grozni „narodnjak“. Ali ljudje ne vejo, kako je prosjačil pri našem Ornigu, kakor sv. Peter pred deklom, ko so Kristusa vjeli, ter je Brumen obljuboval, da je prvi za nemško šolo in da bode vse storil tudi v svoji občini, da se nemščina v šoli uvede. Kar se pa tiče občine Rogoznice komisijona, so prvaki „oče Brenčič“ odklonili. Pač pa njih otroci in drugi tem ednaki 14. maja hočejo sedeti v komisijonu, da bodo potem lahko brez vsega nadzorstva — „pošteni“. Razumite?

Lepi „božji namestniki“. Pretekli teden so prileteli na Pragerskem v železniško restavracijo II. razred štirje kaplani. Bili so potni in spehani, da so komaj sape dobivali. Skornji in kute so bile od blata poškopljene in lačni so bili črni fantje, da so hoteli vse žemlje snesti. Fantje so prišli od agitacije, menda za financerja Povaleja. Zdaj delajo pač z vsemi kriplji, — vera jim je deveta briga, volitve pa vse!

Ormuški prvaki, — čujte! V pisarni prvaka dr. Omuleca služi pisar M. Rhter, ki je imel doslej zastopstvo zavarovalnice „Riunione Adriatica di Sicurtà“. Zdaj je zavarovalnica pisarju to zastopstvo odvzela. Zakaj neki? Hm, hm, Omulec, povej! Zadnjič slučaj z tistim gospodom, ki se je šel nekam „sprehajati“ in je baje v glavi „bolan“ in zdaj to, Hm, hm...

Zemljica izgubimo! Bog se usmili, našega prvakega poštnege uradnika Zemljica v Ptuj izgubimo. Mož je prestavljen v Ljupcico. Bogve, če bode tudi tam prvake burke tganjal?!

Cirkovniški župnik je pričel ljudi prepepavati. Da je mož lažnik, to smo že povedali. Zdaj pa je vložena tožba proti njemu, ker je neko žensko močno v hrbet sunil. Lep duhovnik!

Lepe besede. Klerikalni kandidat Pišek je dejal na shodu v Koprivniku, da so socialni demokratje psi. Delavci, ali zdaj veste, kakšno mnenje imajo klerikaci o vas.

Občinska volitev v Plitviškem vrhu. Dne 18. aprila 1907 se je vršila tukaj občinska volitev. Hudi boj! Slovenci so se združili s klerikalnimi Nemci, da bi naprednjake potlačili. Znani Retregg, dosedaj naprednjak, je dobil veselje do županstva. Vse sile je napel; noč in dan je okrog letel, da bi za sebe dovolj glasov zbral. Ni mu bilo nič odveč, celo brezimna pisma je pisaril in dosežanji občinski odbor je grdil, kar se bode sodnija razločevala. Ko je prišel dan volitve, je ljubi Retzeg zvedel, da zbog starih pogrškov nima volilne pravice. O kako klaverno jo je okoli glava popihal in je svoje privržence nemili usodi prepustil. Zmaga naša je bila sijajna. Voljeni so bili sami naprednjaki in sicer:

Simon Wastaj, Janez Irgotič, Ignac Potočnik, Jakob Irgolič, Anton Pinterič, Alojz Dretiebner, Janez Potočnik, Franz Pinterič. Tudi je gotovo, da bodo pod vodstvom gospoda Wakoja vsi z Plitviškega vrha pri prihodnji državnozborni volitvi glasove na naprednjaka združili.

Kako dr. Benkovič, kateri sanja o bodočem državnem poslancu, slovenskega kmeta podpira, dokazano je s sledečim: Neki kmet dobil je od dr. Benkoviča opomin, da plača dolžnih 4 K, beri: štiri krone, za neko tirjatev enega njegovih klientov. Na stroških tega opomina ni imel manje kakor 3 K 90 vin. za plačati. Prašamo torej gospoda dr. Benkoviča, ali je v tej zadevi tudi po stanovski dolžnosti v smislu odvetniškega reda in na podlagi obstoječih zakonov ravnal? Mogoče da je za gosp. dr. Benkoviča novi odvetniški red izdan, po katerem sme za eden dopis za 4 krone 3 K 90 vin, stroškov zaračunati. Nam ta red še ni poznan. Glej tedaj ljubi kmet, že zdaj ti tvoj bodočni poslanec pokaže, kako ti pomagati želi in kako ti tudi za naprej pomagal bode. Kmetje bodite tedaj složni pri volitvah in volite moža, kateri vam v resnici pomagati hoče ne pa da bi iz vas dobiček iskal.

Obesil se je v Celju kapelnik Kees. Baje so družinske razmere vzrok samomora.

Izpred porote v Celju. 15. p. m. se je vršila pred celjskimi porotniki razprava proti 47letnemu Jos. Osetu iz sv. Jurja na juž. železnici. Več let je ta človek na Tirolskem, Štajerskem, Koroškem in v Salzburgu povzročil več tatvinskih vlovov. Mož je pričel že s 16. letom to svoje delo. Sedel je doslej že 21 let v ječi. Ko je prišel zopet v prostost, napravil je 12 vlovov v graščine, cerkve in klostre in je napadel končno kot ropar 83letnega Wildonskega dehanta. Kar je ta zverina počela, presega res že vse meje. Zagovarjal ga je dr. Karlovšek. Obsojen pa je bil ta zločinec na 9 let težke ječe. — 24. t. m. je bil obsojen posestnik Franc Fijanš zaradi uboja na 5 let težke ječe. — 27 letna dekla Marija Žičkar je porodila decembra otroka. Šla je k potoku, držala otroka 5 minut v vodi in mrtvega v gozdu zakopala. Sedela bode zato 3 in pol let v težki ječi. — 21 letna Josefa Veznik je bila obdolžena, da je vrgla svojega novorojenega otroka v stranišče. Ali dokazov ni bilo in zato so jo porotniki oprostili. — Zaradi požiga je bil obsojen F. Krumpak iz Serove na 5 let ječe.

Iz Koroškega.

Na naslov „Mira“. Iz Velikovca nam piše napredni kandidat g. Jos. Nagele: — „Mir“ postaja čimdalje bolj nesramen in mi hoče v svoji brezvestnosti infamno škodovati na moji časti. Celo vrsto nesramnih vprašanj stavi na-me. Temu nasproti povem temu časnikarskemu odpadku, ki je pobegnil med volitvijo v Ljubljano, da tam nekaznovano čast krade, to: Zagovarjati se proti „Miru“, temu najnesramnejšemu revolverskemu listu obrekovalcev, to ne pristojno dostojnemu človeku. „Mir“ zastopa sicer javnost, ki je ali ravno tako ničredna kakor list sam, ali pa ki je brezmejno neumna. Kratkotomalo rečeno: resnica je biser, katerega se ne meče pred svinje! Pri nesramnosti „Mirovih“ očitaj je sodnija edino mesto, izvedeti resnico. Da dobim te obrekovalce pred sodnijo, podelim s tem brezčastnim lažnikom „Mira“ pred vso koroško javnostjo klofuto, — in imenujem ne samo dopisnika „Mira“, temveč tudi odgovornega urednika te cunje nesramnega šufta in lopova; stopi na dan, falotski obrekovalec, da te zamorem pri ušesih pred sodnijo privleči! Prosim pred vso javnostjo, da me ta nesramni lump in lažnik toži! Ako me ti lopovi ne tožijo, potem so zrela za pasji bič! Jos. Nagele v Velikovcu.

Izjava. Jaz podpisani Simon Kamnik, lesni mojster, izjavljam javno, da sem 6. 4. 1907 z g. August Paar, delovodja tvrčke I. Strauss moje skončano delo obračunal in se je vršilo vse v najlepšem redu. Delal sem pri goraj omenjeni tvrčki že 3 leta in lahko vedno pod prisego pričam, da me ni g. Paar nikdar niti za vinar oškodoval. Napadi nezanesljiviga „Mira“ proti g. Paaru so popolnoma neopravičeni in grdo zlagani. — Globasnice, 28. 4. 1907. — Simon Kamnik mp. F. Hrast, I. Harrich, I. Mihon, priče.

